

reglen, at udlændinge kun kan blive familie-sammenført med andre udlændinge, der kommer udenlands fra, hvis der på forhånd er skaffet arbejde til den, der ønsker at blive familie-sammenført.

Indenrigsministeren påstår, at han har lyttet til en række borgmestre, inden han kom med sin ændring. Venstre foreslår, at indenrigsministeren lytter til sin partifælle, borgmesteren i Ishøj, borgmester Per Madsen, der jo taler af erfaring, og som har dokumenteret, at indvandrerstoppet udhules, fordi indvandrere i anden og tredje generation fortsætter med at lade sig familiesammenføre ved arrangeret ægteskab med landsmænd fra hjemlandet frem for at gifte sig med personer, der befinder sig her i landet.

Den udvikling kan ganske enkelt ikke fortsætte. Det er en utilstødelig omgæelse af indvandrerstoppet, og det er ganske umuligt at blive ved med at integrere de mange nye udlændinge. Desuden er det helt uforståeligt for os i Venstre, at ligestillingskvinderne på venstrefløjnen ikke for længst har lagt afstand til arrangerede ægteskaber.

Vi foreslår, at såfremt f.eks. en tyrk fra Tyrkiet ønsker at gifte sig med en tyrk fra Tyrkiet, så må en sådan familiesammenføring finde sted i Tyrkiet, hvor tilknytningen er størst. Integration er for Venstre, at udlændinge, der selv har valgt Danmark som deres nye fædreland, også selv lægger sig i selen for at tilpasse sig danske normer.

Forældre har ansvaret for, at deres børn bliver integreret. Løsningen er, at de omgås danske børn i stedet for at isoleres i egne skoler. Heldigvis har da langt de fleste forældre forståelse for det.

Vi forlanger ganske enkelt, at de, der vil bo i Danmark, lever op til et benhårdt krav om at lære ordentligt dansk med det samme. Til gengæld forventer vi så også, at danske arbejdsgivere og fagbevægelsen er langt mere opmærksom på de mange ressourcer, som vore udenlandske medborgere besidder.

Vi ønsker en debat om integration på grundlag af vort frihedssyn. Enhver må selvfølgelig gå klædt som han eller hun vil. Til gengæld følger der altså af aftalefriheden, at enhver arbejdsgiver skal have frihed til selv at fastsætte, hvilke kvalifikationer han ønsker af en ansat, og til at stille eventuelle krav om et uniformsreglement.

På samme måde bestemmer danskere og udlændinge naturligvis selv, hvad de vil spise,

men kommunerne skal ikke være forpligtet til at betale for kød, der er slagtet eller tilberedt efter særlige religiøse ritualer. De, der i modsætning til, hvad der følger af dansk kristendom og dansk tradition, tillægger tilberedning af mad en religiøs betydning, skal ikke kunne kræve særbehandling på offentlige institutioner.

Danske love skal hverken påbyde eller forbyde nogen at tilberede mad efter bestemte religiøse ritualer. Det må ske for egen regning, og vi kristne, der tager afstand fra denne ritualtvang, skal under ingen omstændigheder kunne tvinges til at indtage sådanne måltider.

Set ud fra et kristent synspunkt må det slås fast, at den tørklædetvang er vantrø, og vi vil ikke finde os i, at man som kristen ikke tør vedkende sig sin tro af angst for at blive kaldt racist. Det er meningstyranni og aldeles uliberal at ville tvinge danskerne til at have bestemte holdninger til udlændinge.

Vi skal ikke tvinges til at ændre dansk kristendom og kultur. Vi skal tværtimod i overensstemmelse med vores sindelag kunne fortsætte den frie debat og ikke blive ens. Det er ikke liberal politik at ophæve forskellene, men tværtimod at respektere forskellene.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Statsministeren og indenrigsministeren sagde det tydeligt med beskæftigelsestallene og arbejdsløshedstallene for indvandrere og efterkommere, at vi står over for kolossale udfordringer på arbejdsmarkedet, men også har nogle særdeles store muligheder i de kommende år.

Inden for rammerne af den aktive arbejdsmarkedspolitik gøres en massiv og målrettet indsats for at forbedre beskæftigelsen for etniske minoriteter. Vi har fra Arbejdsministeriets side beskrevet initiativerne i en redegørelse til Folketinget i maj måned i år.

Vi har rundtomkring i arbejdsmarkedsregionerne ansat etniske konsulenter, som vi satser på får skabt et netværk med tovholdere eller brobyggere i de enkelte virksomheder, så vi kan skabe en meget stærkere integrationsindsats på arbejdsmarkedet.

Hvad kan der i øvrigt gøres, for at udlændinge hurtigere kan vinde fodfæste? Ja, lad mig understrege med det samme, at jeg ikke har nogen pakkeløsning, men jeg har mulighed for, og jeg vil sørge for, at formidlings- og aktiveringsindsatsen fortsat er aktiv og opmærksom på denne udfordring.